

[Ebba Strange]

arbejdsland, man vælger altså også inden for den 5-årige periode at lade bistanden ottedob- le; det synes vi er meget påfaldende.

Noget af det samme gælder for Indien, og det er et spørgsmål, om Danmark skal gå ind og være med til at legitimere en asocial fordelings- politik ved at påtage sig udviklingen i fattig- domsområderne og så i øvrigt acceptere, at den høje økonomiske vækst, der finder sted i de lande, kommer de i forvejen bedre stillede til gode eller, som fru Birgitte Husmark sagde, bruges til at fremme en stormagts dominans.

Egypten er også inde i en periode med høj økonomisk vækst, og samtidig er vi i den situ- ation, at Egypten får meget stor bistandshjælp fra andre lande, f.eks. USA.

Vi tror også i SF, at Danmark har nogle særlige muligheder. Jeg kom til at tænke på det efter at have overhørt ordvekslingen mellem hr. Du- toft og hr. Fischer, og da jeg sagde, at jeg ikke var enig i det med Kina. Danmark har nogle helt specielle muligheder, når det drejer sig om mindre lande. Efter hvad jeg har oplevet, når administratorerne i disse mindre lande sidder over for repræsentanter for Udenrigsudvalget og repræsentanter for Danida, så har jeg ind- tryk af, at netop fordi begge parter er mindre lande, så lytter de til os, og de ved, at vi ikke prøver at gøre dem økonomisk afhængige af os. Jeg tror, det er vigtigt, at vi også har det aspekt med, når vi skal vælge lande.

Så lige et par ord om de lande, der ikke er valgt ud som programsamarbejdslande, men som står under »Andre lande« i den rullende 5-års-plan. Jeg er selvfølgelig glad for og til- freds med, at Danmark er gået ind i en drøftelse med Namibia om at yde støtte til den genop- bygning, landet nu skal i gang med, men det er jo ikke sådan, at verdens lande står i kø for at vælge Namibia, og jeg vil opfordre udenrigs- ministeren til at være meget opmærksom på, om Namibia mon ikke får brug for hjælp mere end de 2-3 år, der er skitseret i planen, og overveje, hvis det bliver nødvendigt, at tage det med ind som programsamarbejdsland og i hvert fald overveje støtte i længere tid end de 2-3 år.

Jeg er også tilfreds med, at man går ind og hjælper Chile nu; det er vigtigt for den demo- kratiske genopbygning, der skal i gang i landet.

Så vil jeg spørge: hvornår er det passende at gå ind i Vietnam? Jeg håber, udenrigsministe- ren hører efter. Vietnam har faktisk trukket sine

tropper ud af Kampuchea. Jeg ved godt, der stadig væk er stor uro dernede, og det er muligt, det er derfor, udenrigsministeren mener, at ti- den ikke er inde endnu. Jeg vil i hvert fald godt spørge, fordi det er fremgået tidligere, at når Vietnam havde trukket sine tropper ud af Kam- puchea, så ville man overveje at genoptage hjælpen til Vietnam. Jeg vil godt spørge, hvad der mere skal til.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg mener, at der er sket en forskydning i planen fra Afrika til Asien ikke bare i antallet af lande, men også i væksten i den bistand, der efter planen skal ydes til de forskellige lande, og det mener vi er en forkert prioritering.

Bistandspolitik skal efter vores opfattelse ik- ke forveksles med handelspolitik. Der kan ved siden af bistandspolitikken være god grund til at drøfte, om man skulle åbne op for en friere handel og en friere konkurrence med landene i Den Tredje Verden, men det er en helt anden debat, som bl.a. finder sted i EF.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg lyttede med stor interesse til fru Ebba Stranges tale, også fordi det var en klar under- stregning af den betydning, Udenrigsudvalgets rejse havde.

Fru Ebba Strange beklagede, at der ikke hav- de været mulighed for i Udenrigsudvalget at ta- ge en bredere debat om landevalget. I den sam- menhæng har jeg lidt svært ved at forstå den klare afvisning vedrørende Thailand, netop fra SF's side. Thailand har jo fra første færd, da disse navne kom frem, været det kontroversiel- le land, og derfor var jeg overordentlig forby- set over, at Udenrigsudvalget – eller i hvert fald Udenrigsudvalgets flertal, hvortil SF hørte – når man skulle ud i den del af verden, ikke øn- skede virkelig at sætte sig ind i, hvordan forholdene i Thailand er. Vi kom til Thailand, vi var der nogle få timer, hvor vi susede ind ad den store motorvej og fik et traktement på ambassa- den, og så tog vi af sted igen.

Jeg synes, det er overordentlig beklageligt, og jeg tror, at hvis SF havde haft en anden op- fattelse på det område, så havde vi haft en mu- lighed for også at have en mere kvalificeret de- bat om forslaget om, at Thailand fortsat skal være på listen.